

DE STER VAN NEDERLAND

15 APRIL 1932

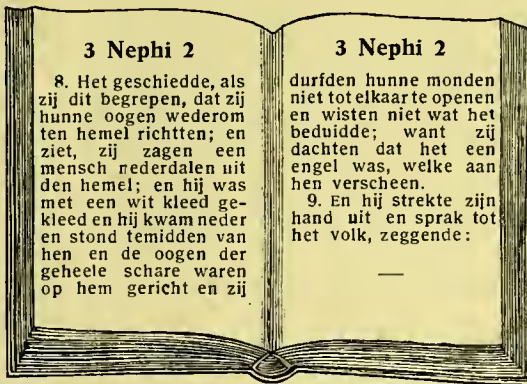
No. 8

37e JAARGANG

Als er geen profetie is, wordt het volk ontbloot.

Spreeken 29: 18.

»ZIJ DACHTEN DAT HET EEN ENGEL WAS«

Wie strekte zijn hand uit? En wat sprak hij? Het verhaal gaat door: „Ziet, ik ben Jezus Christus, van wien de profeten getuigd hebben dat hij in de wereld zoude komen.”

Hier bracht de Heiland een profetie in vervulling, geboekstaafd in het 10de hoofdstuk van Johannes, vers 16: „Ik heb nog andere schapen, die van dezen stal niet zijn; deze moet ik ook toebrengen: en zij zullen mijne stem hooren; en het zal worden ééne kudde en één herder.”

»WIJ GELOOVEN OOK IN HET BOEK VAN MORMON.«

(Fragment uit »Het ware Mormonisme«, tien jaar geleden door den tegenwoordigen leider der zending geschreven voor »Eenheid«, weekblad voor geestelijke en maatschappelijke stroomingen.)

„Men heeft trachten aan te toonen, dat het Boek van Mormon niets anders was dan een geschiedkundige roman door zekeren Davidson vervaardigd en als handschrift door den boekdrukker Sidney Rigdon, een der ijverige aanhangers van Smith, aan dezen ter hand gesteld. We vernemen ook hierover gaarne het oordeel van onzen medewerker in zijn geschiedkundig overzicht.”

(Eenheid, blz. 823—824, 1922.)

Hier wordt blijkbaar bedoeld de theorie, dat een zekere Rev. Solomon Spaulding de schrijver zou zijn van het Boek van Mormon. De verwarring met den naam Davidson is waarschijnlijk ontstaan uit het feit, dat Spaulding's weduwe hertrouwd is en wel met een mr. Davidson. In het al eerder genoemde werk van dr. Robert C. Webb, *The Real Mormonism*, zegt deze niet-Mormoonsche schrijver in zijn hoofdstuk: „Heeft Solomon Spaulding het Boek van Mormon geschreven?” o.a. dit:

»De Spaulding-auteurschap-theorie sluit kortweg in, dat het Boek van Mormon geschreven werd, *in toto*, met de mogelijke uitzondering, zooals er gezegd wordt, van de »religieuze gedeelten«, door een zekeren Rev. Solomon Spaulding, die eenmaal een Presbyteriaansch predikant was geweest, maar later zich onledig hield met zaken van allerlei aard, eerst in den staat New-York, later in Ohio. Naar de berichten luiden, werden zijn onderscheiden zakenondernemingen geenszins met succes bekroond, en hij deed een poging, hoe wanhopig die ook moge schijnen, om zijn financiën te herstellen en zijn talrijke schulden te betalen met het schrijven van novellen. Minstens één zoo'n verhaal wordt hem toegeschreven, getiteld »*The Manuscript Found*,« waarin — op grond van de beweerde vertaling van een perkament-handschrift, ontdekt, zoo wordt er gezegd, door den auteur van het boek — den lezer een verslag gegeven wordt van zekere voorhistorische volken op het westelijk halfond. Het beweerde identificeeren van dit product — of een ander — van Spaulding met het Boek van Mormon, is gegrond op hetzelfde soort van armzaliglijk verzonnen »getuigenis« als dat, hetwelk verondersteld wordt het nietswaardige karakter van Smith's familie en hemzelf te bevestigen. Wij hebben alreeds gezien hoe onafdoend en niet-ter-zake-dienend deze laatstgenoemde »bewijzen« zijn. Wij zullen zien hoe uiterst onafdoend ook de eerstgenoemde zijn (blz. 400).

Met dezen aanhef leidt dr. Webb een bespreking in, die 26 bladzijden inneemt en tot deze conclusie leidt:

Wij kunnen daarom de Spaulding-hypothese laten vallen met de traditioneele Schotsche uitspraak: „niet bewezen”.

Zelf ben ik met beide boeken bekend: het Boek van Mormon, een doorwrocht werk, vol van piëtisme; de *Manuscript Found*, slordig knoeiwerk, een prulschrift. Spaulding, de ex-dominee, zegt van den Christelijken godsdienst:

»Hij is volgens mijn inzicht een massa contradicties en een ongelijksoortige mengelmoes van wijsheid en dwaasheid — ik kan geen klaar en onomstootelijk bewijs vinden, dat hij een openbaring is van een oneindig, welwillend en

wijs God, . . . Ik ontken alle geloof in de goddelijkheid des Bijbels en beschouw hem als een louter menschelijk product, ontworpen ter verrijking en bevoordeeling zijner schrijvers en om hen in staat te stellen de menigte aan het lijntje te houden."

Een gedeelte van het Boek van Mormon is „een uittreksel genomen uit het Boek van Ether, hetwelk een verslag is van het volk van Jared . . . tot de overtuiging van Jood en niet-Jood, *dat Jezus is de Christus, de Eeuwige God*, die zich aan alle natiën openbaart." (Zie titelblad v. h. Boek v. Mormon).

Het is dan ook geen wonder dat de heer L. L. Rice, indertijd staatsdrukker van Ohio, in wiens bezit het manuscript gevonden werd in 1884 door President Fairchild van het Oberlin College, Ohio, als volgt schrijft:

»Ik zou even gauw kunnen gelooven dat het Boek der Openbaring geschreven was door den schrijver van »Don Quichotte«, als dat de schrijver van dit manuscript de auteur was van het »Boek van Mormon«.

»Volgens mijn meening zal niemand, die dit manuscript leest, waarde hechten aan het verhaal dat Solomon Spaulding eenigerwijs de auteur was van het »Boek van Mormon«. Het is onwaarschijnlijk dat iemand, die zoo'n doorwrocht werk schreef als de Mormonenbijbel, zijn tijd verbeuzelen zou met een zoo oppervlakkig verhaal saam te flansen als dit, dat op zijn best slechts een zwakke nabootsing is van het andere.« (Uit een brief aan Joseph Smith III, Lamoni, Iowa, 1884.)

President James H. Fairchild heeft er dit van te zeggen:

„De theorie van het ontstaan van het Boek van Mormon uit het traditioneele handschrift van Solomon Spaulding, zal waarschijnlijk opgegeven moeten worden. Het handschrift is zonder twijfel nu in het bezit van Mr. L. L. Rice, van Honoloeloe, Hawaïiaansche Eilanden, vroeger een anti-slavernij-redacteur in Ohio, en jarenlang staatsdrukker te Columbus. Tijdens een onlangs aan Honoloeloe gebracht bezoek, zei ik zoo tegen Mr. Rice, dat hij misschien enkele waardevolle anti-slavernij-documenten in zijn bezit had, die hij wellicht zou willen schenken aan de alreeds rijke collectie van de Oberlin College Bibliotheek. Hierop ingaande, begon Mr. Rice in zijn oude pamfletten en papieren te snuffelen en kreeg na lang zoeken een oud, vergaan en verkleurd handschrift in handen, van ongeveer 175 bladzijden, klein kwarto, een zoo-genaamde geschiedenis van de emigraties en vechterijen van de oude Indianen-stammen, die het territorium bewoonden, dat nu behoort tot de staten New-York, Ohio en Kentucky. Op het laatste blad van het handschrift is een certificaat en handteekening, met de namen van verscheidene den onder-teekenaar bekende personen, die hem verzekerden dat, naar hun persoonlijk weten, het handschrift het geschrift van Salomon Spaulding was. Mr. Rice herinnert zich niet hoe of wanneer dit handschrift in zijn bezit kwam. Het was in grof papier gewikkeld, waarop in Mr. Rice's handschrift geschreven stond: „A Manuscript Story" . . . Er schijnt geen twijfel te bestaan, dat dit het langverloren verhaal is. Mr. Rice, ikzelf en anderen hebben het met het Boek van Mormon vergeleken en konden geen overeenkomst tusschen de twee werken ontdekken, noch in het algemeen, noch in bijzonderheden. Ze schijnen noch een naam, noch een voorval gemeen te hebben," (*Bibliotheca Sacra*", Jan. 1885.)

En dat manuscript zou Sidney Rigdon, een der ijverige aanhangers van Joseph Smith, aan dezen ter hand gesteld hebben — Sidney Rigdon, die het Boek van Mormon voor het eerst zag, toen Parley P. Pratt hem een gedrukt exemplaar toonde!

Laat ik u nog even laten lezen wat John W. Rigdon, een zoon van Sidney hierover te zeggen heeft in zijn „Life of Sidney Rigdon”. John W., moet men weten, bezocht Utah in 1863 met het oogmerk het Mormonisme te bestudeeren. Hij kreeg geen gunstigen indruk en kwam o. a. tot de conclusie, dat het Boek van Mormon bedrog was. Dientengevolge nam hij zich voor, als hij weer thuis kwam (zijn vader, die zich aan de Kerk onttrokken had, woonde in den staat New-York) het naadje van de kous te weten te komen omtrent zijn vaders beweerd deelhebben in de wordingsgeschiedenis van het Boek van Mormon. Hij schrijft:

»U wordt ervan beschuldigd dat boek geschreven en aan Joseph Smith gegeven te hebben om het wereldkundig te maken. Ge hebt mij altijd één verhaal gedaan Is het waar? Zoo ja, *all right*, zoo niet dan zijt ge 't aan mij en aan uw familie verschuldigd het te zeggen. Ge zijt een oud man en zult spoedig sterven, en ik wensch te weten of Joseph Smith, toen ge zoo intiem met hem waart, veertien jaren lang, niet iets heeft gezegd dat u aanleiding gegeven heeft om te gelooven dat hij het boek op een andere manier verkregen had dan hij u verteld had.

»Mijn vader keek mij een oogenblik aan, bracht zijn hand boven zijn hoofd en zeide langzaam, terwijl er tranen in zijn oogen blonken: »Mijn zoon, ik kan voor den hoogen hemel zweren, dat wat ik je over den oorsprong van dat boek verteld heb, waar is. Je moeder en zuster, Mrs. Althalia Robinson, waren aanwezig toen dat boek mij ter hand gesteld werd te Mentor, Ohio, en al wat ik ooit omtrent dat boek wist, was wat Parley P. Pratt, Oliver Cowdery, Joseph Smith en de getuigen mij verteld hadden; en toen Joseph Smith en ik boezemvrienden waren, heeft hij mij nooit iets anders dan dat ééne verhaal gedaan . . . en ik heb jou, noch iemand anders ooit iets anders verteld dan dat ééne verhaal, en dat herhaal ik je«. Ik geloofde hem en geloof nog dat hij mij de waarheid vertelde«. (Aanhaling in Nelson's »Mormon Point of View«, p. 184—185).

„*Wij gelooven ook in het Boek van Mormon als het Woord Gods*” — niet in de plaats van, maar naast den Bijbel. De Laterdaagsche heiligen gelooven, dat het de geschiedenis is van de „andere schapen”, waarop de Zaligmaker der wereld doelde toen Hij zeide:

»Nog andere schapen heb ik, die niet uit deze kooi zijn. Ook die moet ik leiden; zij zullen mijn stem hooren, en het zal zijn: één kudde, één herder«. (Joh. 10: 16).

Het Boek van Mormon, dat zoo hevig bestreden is als zijnde anti-Bijbelsch en anti-Christelijk, bevat deze woorden:

»Wanneer gij deze dingen zult ontvangen, zou ik u willen aanmanen, dat gij God, den eeuwigen Vader, in den naam van Christus zoudt vragen of deze dingen niet waarachtig zijn; en indien gij met een oprecht hart vraagt, met een oprecht voornemen, en geloof hebt in Christus, zal hij de waarheid ervan aan u bekend maken door de macht des Heiligen Geestes«. (Moroni 10: 4).

Deze toets is open voor allen. En of men dien aandurft of niet, in elk geval vragen de Mormonen — waar de leeringen van het Boek van Mormon niet strijden met den Bijbel of de gezonde rede — voor dit werk eerbiedige aandacht.

IN MEMORIAM: PAULUS ADRIANUS VERMAAT.

M-man, Zondagsschoolleerling, priesterschapdrager, kerklid — ijverig, zonnig, algemeen geacht en bemind — dāt was hij voor onze kerkelijke groep. Voor zijn ouders — zijn moeder en pleegvader — een voorbeeldig, trouwhartig zoon, op wien zij met recht trotsch waren; voor zijn broeders en zuster een jongere broer, die bewonderd werd.

Plotseling was zijn heengaan. Hij was zoo jong nog. Pas zeventien jaar.

Een autobestuurder, die volgens de berichten de verkeersregels overtrad (een *misdadig* autobestuurder dus, maar dat zal de strafrechter wel uitmaken) was de onmiddellijke oorzaak van den dood.

Ontijdig? Een wedervraag: Zou iemand zoo'n sterven tijdig durven noemen?

Toch niet zonder de toelating van Hem zonder wien geen muschje op de aarde valt.

„Vreest dan niet, gij gaat vele muschjes te boven”.

Paulus Adrianus Vermaat was de zoon van Paulus Vermaat en Adriana J. de Roon (thans Van Sleen). Hij werd op 29 Dec. 1914 te Rotterdam geboren en op 11 Dec. 1924 gedoopt door Ouderling James Pinney en bevestigd door Ouderling Quinn L. Clayton. Op 7 Sept. 1930 werd hij tot diaken geordend.

De ter aarde bestelling van het stoffelijk overschot had plaats op 1 April, en op Zondag 3 April werd in de zaal Excelsior een treffende rouwdienst gehouden. Podium en orgel waren voor die gelegenheid stemmig wit gedrapeerd, en blanke bloemen verhoogden het stemmige en indrukwekkende. Sprekers die de organisaties vertegenwoordigden, waartoe de overledene had behoord, uitten woorden van deelneming en troost en roemden als om strijd het voorbeeldige, zoo jong afgesneden leven. Achtereenvolgens voerden het woord: broeder Mostert (M-Mannen), broeder Schotel (O.O.V.), broeder Van Gelderen (Zondagsschool), broeder Borger (Gemeente), broeder Van Otten (District) en de Zendingspresident. Gepaste koor- en gemeenschapsliedereren werden met gevoel gezongen.

Zowel bij de begrafenisplechtigheid (waarbij drie sprekers het woord voerden) als bij de rouwdienst was groote belangstelling. De troost van het teruggebrachte Evangelie werd op treffende wijze naar voren gebracht. De Groote Trooster geve er Zijn zegen op!

(Gaarne hadden wij hierbij een portret van den overledene afgedrukt, maar het cliché dat wij van een amateur kiekje lieten vervaardigen, viel niet naar den eisch uit. Wellicht kunnen wij in een later nummer de nagedachtenis van onzen lieven doode nog op deze wijze eeren).

DE VERTALER VAN HET HOLLANDSCHE BOEK VAN MORMON.

In het vorige Ster-nummer werd het overlijden aangekondigd van Ouderling Jan W. F. Volker (of Völker, zooals hij aanvankelijk zijn naam schreef), die indertijd het Boek van Mormon in de

Hollandsche taal heeft overgezet. Broeder Volker voltooide zijn werk in 1889 en vertrok in datzelfde jaar naar Amerika. In het volgende jaar, in 1890 dus, zag de eerste uitgave van het Hollandsche Boek van Mormon het licht.

De oplaag was twee duizend exemplaren en deze was in 1909 uitverkocht, waarom er tot het uitgeven van een nieuwe editie werd overgegaan. Zendingspresident Sylvester Q. Cannon (nu Presideerend Bisschop) en Ouderling Wm. J. de Bry, toentertijd assistent redacteur van De Ster, lazen het boek zorgvuldig door en zuiverden het van allerlei taal- en zetsfouten, die er ingeslopen waren. Broeder Volker had namelijk de proeven van zijn vertaalwerk

niet kunnen corrigeeren. Dat corrigeeren was het werk geweest van President Francis A. Brown, een Amerikaan, die nog maar korten tijd in Nederland vertoefde, zoodat het te begrijpen is, dat het niet naar den eisch was geschied.

In 1924 was deze tweede Nederlandsche uitgave uitverkocht en verscheen er een derde. Deze derde uitgave was tevens de „Eerste

Nederlandsche uitgave met dubbele-kolommen pagina's, tijdrekundige data, verbeterde verwijzingen en inhoud". Maar was de vertaling opnieuw verbeterd — het was 34 jaar na het verschijnen van de eerste editie — ook deze druk bleef op het titelblad vermelden: „Uit het Engelsch vertaald door J. W. F. Volker".

Tijdens zijn bezoek hier te lande, verleden zomer, werd onze historische vertaler verschillende malen gekiekt. De Ster geeft hierbij een paar van die kiekjes: het eerste, ten huize van familieleden te Amsterdam genomen, het tweede tijdens een openluchtmeeting, eveneens in de hoofdstad. Men zou het hem zoo niet

aanzien, waar hij zoo levendig in actie staat, dat hij reeds zeven kruisjes telde! Als een historische eigenaardigheid kan men hierbij tevens zien hoe het titelblad van de eerste Nederlandsche uitgave van het Boek van Mormon er uit zag.

HET
BOEK VAN MORMON.
 EEN VERSLAG GESCHREVEN DOOR
 DE HAND VAN MORMON.
 OP
 Platen genomen van de Platen van Nephi.

Daarom is het een uittreksel van het verslag van het volk van Nephi en van de Lamanieten, geschreven aan de Lamanieten die een overblijfsel zijn van het huis Israëls; en eveneens aan de Joden en de Heidenen, geschreven op bevel en door den Geest der profetie en openbaring. Geschreven en verzegeld en tot den Heere verhorgen opdat het niet vernietigd zoude worden, om voort te komen en vertaald te worden door de gave en kracht Gods; verzegeld door de hand van Moroni en tot den Heere verborgen om in zijnen tyd door middel der Heidenen voortgebracht en vertaald te worden door de gave Gods.

Eveneens een uittreksel genomen uit het Boek van Ether, hetwelk een verslag of geschiedenis is van het volk van Jared, dat verspreid was toen de Heere de taal van het volk verwarde toen zij eenen toren bouwden om tot den Hemel te komen; welk verslag gegeven is om aan het overblijfsel van het huis Israëls te toonen welke groote dingen de Heere voor hunne vadersen gedaan had; en opdat zij de verbonden des Heeren mogen weten, opdat zij niet voor eenwig verstooten zijn en eveneens tot de overtuiging van Jood en Heiden, dat JEZUS de CHRISTUS is, de EEUWIGE GOD, die zich aan alle natien openbaart. En indien er fouten zijn, het zijn fouten van menschen. Veroordeel daarom niet de dingen Gods, opdat gy vlekkeloos moogt bevonden worden voor den rechterstoel van Christus.

VERTAALD DOOR JOZEF SMITH JR.

VERDEELD IN HOOFDSTUKKEN EN VERZEN MET AANHALINGEN,
 DOOR ORSON PRATT, SEN.

UIT HET ENGELSCHE VERTAALD DOOR J. W. F. VÖLKER.

EERSTE NEDERLANDSCHE UITGAVE,
 DOOR FRANCIS A. BROWN.

AMSTERDAM.

1890.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAA'GSCHE HEILIGEN

Redacteur: FRANK I. KOOYMAN - Assistent: CLYDE BIDDULPH

VAN DE REDACTIE.

Ezechiël en het Boek van Mormon.

Het Boek van Mormon of Nephieten-verslag wordt ook wel het „Hout van Efraïm” genoemd. Het leert namelijk dat de Amerikaansche Roodhuiden afstammen van Efraïm en Jozef. De Bijbel is het „Hout van Juda”. Ezechiël, de Oudtestamentische profeet, spreekt er over (37 : 16 en 17):

Gij, nu, menschenkind! Neem u een hout, en schrijf daarop: Voor Juda . . . en neem een ander hout en schrijf daarop: Voor Jozef, het hout van Efraïm . . .

Doe gij ze dan naderen, het een tot het ander, tot een eenig hout; en zij zullen tot één worden in uwe hand.

Evenals de Bijbel is het Boek van Mormon niet één boek maar een collectie van boeken. In den Bijbel vinden wij Jesaja, Ezechiël, Daniël etc. In het Boek van Mormon treffen wij Nephi, Mosiah, Alma en anderen aan.

Wat het Boek van Mormon eigenlijk is?

De Mormonen-Bijbel? Neen!

De Mormonen gelooven in denzelfden Bijbel welken U, Bijbel-geloovige, hooghoudt.

Zij gelooven in het Boek van Mormon naast den Bijbel. Het helpt hen den Bijbel te verstaan, versterkt hun geloof in den Bijbel.

Het Boek van Mormon is het heilige boek van de voorouders der Amerikaansche Indianen: de Lamanieten en de Nephieten.

Op hemelsche aanwijzing te voorschijn gekomen, zoowat een eeuw geleden, is het heden een der standaardboeken van een bloeiende Kerk.

Geen letterkundig werk, maar het eenvoudig geschiedverhaal van een eenvoudig volk, dat een zuiver Godsbegrip had.

Geen pennevrucht van een geleerde, maar de oogst van eeuwen van menschelijk leven.

Het Boek van Mormon tracht niet den Bijbel te verdringen. Integendeel! Het schraagt den Bijbel.

Het werpt verrassend nieuw licht op den Bijbel.

Het is een merkwaardig document.

LEEST HET!

K.

DE EERSTE ZEGEPRAAL DER LIEFDE.

(Naar het Amerikaansch van Nephi Anderson.)

„En Adam is niet verleid geworden; maar de vrouw, verleid zijnde, is in overtreding geweest”. (1 Tim. 2: 14).

De zon was weggegaan uit 't wolkloos blauw —
 Toch was het middag pas. Iets kils was in de lucht —
 Toch lag de zomerwarmte op het gansche land.
 De schoonheid van den Hof: zijn kleurenpracht,
 Werde eene vlek; 't lied der Natuur
 Veranderde in geschrei en droevig wee-geklaag.
 En Adam zwierf door 't zuchtende geboomt':
 Een vreemd beleven golfde er door zijn ziel,
 Hetwelk zijn hart met bittere pijn vervulde.
 Verwarring heerschte in zijn verstoord gemoed.
 Hij wist niet wat hij denken, zeggen, doen moest —
 Want Eva was gevallen! Satan had de vrouw
 Bedrogen, haar, hem door den Heer gebracht
 Om zijne hulp te zijn. Zij was verleid —
 Had van 't verboden ooft gegeten,
 En door die hand'ling op haar hoofd gebracht
 Den vloek die, zoo sprak God, de zonde volgen zou.

De dierbare Eva was gevallen!
 Nu was er sterfelijkheid in hare adren:
 Dra zou men ziekte zien. Een bannelinge
 Zoude zij voortaan zijn, en uitgedreven worden
 Uit Eden's lieflijk oord, om rond te dolen in
 Een zondewereld, om den duivel te ontmoeten, en
 Alleen te worstlen met zijn sluwe kunsten!
 Alleen? Ach, ja, alleen! Hij kon niet met
 Haar medegaan; want hij was nog onsterf'lijk; en
 Onsterf'lijkheid kon niet met sterf'lijkheid
 Als echtgenooten saamverbonden worden!

Toch was Eva de zijne, zijn enkle hulpe — vrouw.
 Bij die gedachte ging zijn harte tot haar uit
 In teedre liefde. En wederom zag hij
 Dien lieven vorm dien God hem had gebracht
 Dien dag. Hij zag dien glimlach, zoo
 Beschroomd en zoo gelukkig toch,
 Dien zij hem had gegeven; gedacht toen hoe
 Hij in haar oogen had gestaard, en toen een licht
 Gezien had in die heldre diepten, hetwelk in
 Zijn harte scheen, en 't gloeien deed van vreugd.
 Haar zachte, zoete stem was hem muziek die hij
 Nog niet gehoord had van het vogelkoor in Eden;

En toen zij hare hand, bedeesd, lei in de zijne,
 Deed 't zijn ontwaakte ziel van vreugde trillen.
 Hoe had hij God gedankt voor zulk een gave!
 En hoe had God hen saam gezegend, en met hen
 Gesproken, toen zij wandelden door 't groen
 Van Eden! 't Leven was een ommeegang
 Van vreugd en liefde en lof.

Maar nu, maar nu, het scheen
 Dat 't hart hem breken zou! Hij kon niet, wilde niet
 Haar laten gaan, alleen, naar leed en dood.
 Want was zij niet zijn vrouw? De Heere had de twee
 Als één gemaakt; en nu, nu been van been
 En vleesch van vleesch te scheiden, dat was meer
 Dan Adam in zijn harte kon verstaan.
 En Eden's schoonste bloemen stonden om den man,
 De zoetste geuren zweefden op den wind,
 Die zachtkens woei door Edens heilig woud.
 De vooglen zongen liedren, allerzoetst;
 Toch scheen die groote, nieuwe, levensvolle wereld
 Hem nu toe als een droeve ledigheid;
 En Adam zag noch hoorde in zijne moeiten,
 Want al zijn zinnen wachtten op
 Die ééne en opperste ontroering in zijn hart.

Toen peinsde Adam over Godes woorden;
 En hoe hij in dit zijn beproevingsuur toch nog
 Gods wil kon doen en toch nog trouw zijn aan
 Haar die, had God gezegd, bij hem zou zijn.
 De groote en eerste wet klonk helder in zijn oor:
 „Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt u!”
 Toch kon dit niet geschieden tenzij ook hij
 Van de verboden vrucht ging eten, die in zich
 De zaden had van zonde, wee en dood.
 't Mooie Eden was het zijne nog. Hij kon
 Genieten van het leven van gemak
 En wand'len in den glimlach Gods
 Zijn leven lang.

En Eva buiten?

Toen kwamen daar de machten van de Liefde,
 Die alles, alles overwinnen: daalden
 Uit hare woningen in de eeuw'ge sfeeren,
 En zij vereenden zich in deze nieuwste wereld.
 Toen brak de oneind'ge bron der Liefde open
 En stroomde in Adam's hart. Hij spoedde zich naar Eva,
 At van 't verboden ooft; en werd toen uitgedreven
 Met haar in eene wereld, gevallen en gevloekt
 Door zijne zelfbewuste daad.

K.

PRACTISCHE GODSDIENST.

Een godsdienst is practisch wanneer z'n beginselen gebruikt kunnen worden in het alledagsleven, in de week zoowel als op Zondag. Een practische godsdienst mengt geloof met werken. Menschen die een practischen godsdienst bezitten en er gebruik van maken, kan men herkennen aan de vruchten van hunnen arbeid.

De practische zijde van den godsdienst van de Heiligen der Laatste Dagen blijkt het best uit de resultaten hunner geschiedenis. Het is een oude wet, dat men aan de vrucht den boom kent.

De toets van een practischen godsdienst.

Welke uitwerking heeft het uitoefenen van een godsdienst op het volk? Het antwoord op die vraag zal ten langen leste de waarde van den godsdienst bepalen. Het is de eenige beslissende maatstaf van de waarde die een systeem van principes heeft als richtsnoer van het menschelijk leven.

De toets moet echter toegepast worden op alle fasen van het menschelijk leven. Het is niet genoeg dat men geloof in den Heer en dan in aardsche zonde, verlaging of ellende wacht op een heerlijk leven in het hiernamaals. Lichaam en geest moeten heden en later, in het hier en in het hiernamaals, nut trekken uit het uitoefenen van den godsdienst. Hij moet alle levensgangen van het menschdom binnentreden.

Uit de volgende gegevens blijkt wat het naleven van het Evangelie van Jezus Christus, zooals de Heiligen der Laatste Dagen het betrachten, teweeg gebracht heeft.

Het zijn bewijzen van een practischen godsdienst.

Lichaamsgezondheid.

Het sterftecijfer van de Heiligen der Laatste Dagen is 7.5 per duizend of zoowat half zoo hoog als dat van de meest vooraanstaande volken op aarde, wat op een verlengden levensduur wijst.

De sterfgevallen aan tuberculose bedragen zoowat een twintigste van die onder zes vooraanstaandē volken; aan kanker ongeveer een derde; aan ziekten van het zenuw- en bloedvatenstelsel, van de ademhalings- en spijsverteringsorganen zoowat de helft; aan nierziekten zoowat de helft.

De hooge gemiddelde gezondheid heeft vele bekende atleten voortgebracht op allerlei terreinen van lichaamssport.

Crankzinnigheid is ongeveer de helft van het gemiddelde onder de niet-Mormonen waarbij zij wonen.

De kindersterfte is minder dan twee-derde van dat der vooraanstaande naties.

In de Mormoonsche Kerk vindt men vier geboorten voor elk sterfgeval — misschien de hoogste verhouding ter wereld.

Economisch welvaren.

Bijna 80% van de Heiligen der Laatste Dagen hebben productieve werkzaamheden.

Ze zijn een volk van huiseigenaars; bijna 75% bezitten een eigen huis.

Weinigen zijn heel rijk; weinigen zijn waarlijk arm; bijna allen hebben de nooddructigheden des levens.

Nijverheid, spaarzaamheid en eerlijkheid zijn de grondslagen van economischen welvaart.

Armoede.

Eén volwassene op de duizend heeft volten steun noodig. Twee-entwintig volwassenen per 1000 vragen gedeeltelijken steun.

De armoede wordt gelenigd op eenvoudige wijze. Eens per maand

slaan de leden der Kerk twee achtereenvolgende maaltijden over, van den avond van den eenen dag af tot den avond van den volgende dag toe. Het hierdoor bespaarde bedrag aan geld wordt in een fonds gestort voor armenhulp. Door deze methode, werd die algemeen en trouwhartig gevolgd, zou één uit iedere 45 personen in de wereld gevoed kunnen worden, zoodat armoede verdwijnen zou.

Door een systeem van een maandelijksch, onbetaald huisbezoek van leden aan leden worden gevallen van behoefte of nood ontdekt en gerapporteerd ter leniging.

Onderwijs.

Lezen en schrijven kunnen meer dan 99.7% van de Heiligen der Laatste Dagen — zoo goed als allemaal.

Zestig van elke duizend bezoeken jaarlijks de hooge school — meer dan driemaal het gemiddelde voor de Vereenigde Staten.

Negen van elke duizend gaan jaarlijks naar de universiteiten — bijna het dubbele van het gemiddelde voor de Vereenigde Staten.

Zedelijkheid.

Het huwelijkscijfer is bijna tweemaal zoo hoog als het gemiddelde van twintig van de vooraanstaande naties.

De echtscheidingen bedragen zoowat een derde van het gemiddelde van vijftien naties.

Onwettige geboorten bedragen minder dan een tiende van het gemiddelde van twee-en-twintig beschaafde landen.

Het aantal misdadigers is lager dan een derde van het gemiddelde van de omliggende streken.

Vaderlandsliefde en Burgertrouw.

Hoe Utah stond in den wereldoorlog:

Totale dienstneming:

Leger	20,872
Vloot	3,510

Driemaal het vereischte aantal mannen werd geleverd.

Financiële steun:

Elke oorlogsleening van de regeering werd ver overteekend door de Heiligen der Laatste Dagen.

Den Heiligen der Laatste Dagen wordt vrede en het vermijden van oorlog geleerd; maar tevens de noodzakelijkheid van volle aanhankelijkheid aan het land waarin zij wonen.

Kolonisatie.

De Heiligen der Laatste Dagen, van hun haardsteden verdreven, hebben zich indertijd in de Groote Amerikaansche Woestijn gevestigd en haar onderworpen en er een welvarende en nuttige landstreek van gemaakt.

Zij hebben 615 steden, vlekken en dorpen gesticht en opgebouwd. Zij hebben het gebruikmaken van bevloeiing ingevoerd onder de toestanden der moderne beschaving.

Het toepassen van de beginselen die aangewend werden bij deze omvangrijke en uitgebreide kolonisatie-onderneming wordt den Kerkleden alom geleerd.

Met eigen zaken bemoeien.

Mormoonsch reglement: Bemoei je met je eigen zaken; goede kerkleden zullen dit doen; alle anderen dienden het te doen.

Zoodoende kunnen de Heiligen der Laatste Dagen overal in vrede wonen met hun bureu.

De Heiligen der Laatste Dagen staan bekend wegens hun vreedzame buurtschappen.

Organisatie.

De Kerk, die thans ongeveer driekwart miljoen zielen telt, is onderverdeeld in ongeveer 2000 gemeenten, gepresideerd door onbetaalde ambtenaren.

Deze organisatie biedt gelegenheid voor uitgebreide individueele zorg en toezicht.

De gemeenten zijn gegroepeerd in grooter kerkelijke eenheden, eveneens voorzien van vrijwillige ambtenaren.

Ten slotte zijn er ambtenaren die toezicht en gezag hebben over de gansche Kerk.

De organisatie laat een vlugge en doelmatige leiding toe.

Maatschappelijke tevredenheid.

Organisaties verschaffen activiteit. Ieder kerklid heeft het voorrecht, aan die activiteit deel te nemen en is te een of andere tijd een ambtenaar of ambtenares in een organisatie.

Bestendige groei en ontwikkeling, de sleutels van tevredenheid, vloeien voort uit zulk een gestadige, voortdurende nuttige activiteit.

Het geestelijke gedeelte van het Evangelie wordt met de dagtaak vermengd, vermooit en veraangenaamt die.

Uitblinkende mensen.

De Kerk heelt uitblinkende mensen voortgebracht. In „Who's Who” (het Amerikaansche „Wie is dat”-boek) heeft zij een grooter proportie van uitblinkende mannen dan welke andere Amerikaansche bevolkingsgroep ook van dezelfde grootte.

Weerstandsvermogen tegen vervolging.

De Kerk heeft van haar aanvang af dwaze vervolging te verduren gehad, voornamelijk van ongeruste dienaars van andere kerken. In sommige landen is de woede der vervolging grenzeloos geweest.

In weerwil van die vervolging, en wegens haar innerlijke onafscheidelijke waarheid, toont de Kerk een konsekvente groei van de oorspronkelijke zes leden in 1830 tot ongeveer 750.000 in 1930.

Een organisatie die zulke vruchten toont is waard onderzocht te worden.

Wilt gij een onderzoek instellen?

Eeuwfeest-Serie No. 16.

Engelsch: Dr. John A. Widtsoe.

Hollandsche Vertaling: K.

Overleden.

DE WAAL. Te Rotterdam is den 2den April 1932 overleden zuster Elizabeth de Waal- de Weijer, dochter van Pieter de Weijer en Cornelia van Dusseldorp, echtgenoot van Adrianus de Waal. Zij werd op 25 Januari 1862 te Tiel geboren en op 25 Jan. 1908 te Rotterdam gedoopt door Ouderling Maarten Dalebout en bevestigd door Ouderling James W. Johnson. Bij de ter aarde bestelling werden woorden van troost en waardeering gesproken door Ouderlingen Ringelberg en Allen, alsmede door den zendingspresident.

HUISBEZOEK-LES VOOR MEI.

Hoe lang zal het water in het kabbelend beekje, dat vertroebeld werd, troebel blijven? Kort en tijd maar. Wie in een heuvelachtig of bergachtig landschap woont, heeft dit ongetwijfeld meermalen waargenomen. En hij zal niet aarzelen, zijn dorst te lesschen in het „murmeland nat”, dat langs de kiezelbedding schiet. Maar de stille waterpoel zal hij schuwen, wetend dat daarin onzuiverheden schuilen.

Is daarin geen gelijkenis van ons leven, dat in rustloos-blij bewegen zondewee verdrijft? Het leven in de Kerk vooral. Werkzaamheid, actief-zijn houdt ons gezond — wie „rust” wordt als de stilstaande poel. „Rust roest”. Stroomen moet onze geest! blijven volgen het pad dat Hooger Hand hem wees. Zooals het beekje en de rivier rustloos voortsnellen naar de zee, zoo stroomde ons leven naar — zullen wij zeggen: de Groote Zee? Ja, want zoo is het. De Zee der Eeuwigheid roept ons! En wie blijft „stroomen”, moge soms eens wat „ vertroebeld” worden, maar niet lang zal hij dat blijven. In beweging is leven.

Eenigen tijd geleden vroeg een werker in een van onze gemeenten om eenigen tijd „vacantie”: hij wilde voor enkele maanden „vrij” zijn en „los” van het „gebonden kerkelijk leven”. Dat leek gevaarlijk, dat zou immers op „roesten” uitloopen en op vertroebeling. Achteraf bleek dat het vertroebelen reeds had plaats gehad en bezig was erger te worden. En nu moest er „vacantie” komen! Het ergste dat de man doen kon! Precies het tegenovergestelde van wat noodig was! „Hoelang zullen stroomende wateren onrein blijven?” vraagt God in Zijn hedendaagsche openbaringen. Hij stelt de vraag, maar geeft het antwoord niet, want dat antwoord is vanzelfsprekend.

GRONINGER CONFERENTIE.

Zaterdag 16 en Zondag 17 April a.s. zijn de aangewezen dagen voor de Groninger gebeurtenis. Op den eersten dag om 1 uur 's middags zendelingenbijeenkomst en des avonds om 8 uur ambtenaren- en ambtenaressen-vergadering.

Zondag drie bijeenkomsten: 's morgens 10 uur, 's namiddags 3 uur en 's avonds 7 uur. Alle samenkomsten in de gewone zaal in de Poelestraat. Vriendelijk worden zoowel niet-leden als leden uitgenoodigd deze conferentie bij te wonen.

Oordeelt niet!

Weest in 't oordeel niet lichtvaardig,
 Gij, die struikelt waar gij gaat!
 Vraagt, eer ge andren liefdloos smaadt,
 Welk een vonnis ben ik waardig?

J. L. Nierstrasz Jr. (1796—1828).

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR MEI 1932.

AVONDMAALSVERS.

Eerbied! Verootmoedig U!
 Buig Uw hoofd en harte nu.
 Denk aan Mij, die duur U kocht,
 Denk aan wat voor u Ik wrocht.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING.

(Exodus 20: 12).

„Eert uwen Vader en uwe Moeder, opdat uwe dagen verlengd worden in het land, dat u de Heere uw God geeft.”

2½ MINUUT TOESPRAAKJES.

- 1 Mei. „Bij den Put van Sychar”.
 „De Vischvangst”.
 Nieuwe Testament.
- 8 Mei. Moedersdag Programma,
- 15 Mei. „De Belangrijkheid van Elia in het Mormonisme”.
 „De Profet van Sociale Rechtvaardigheid”.
 Oude Testament.
- 22 Mei. „Wat Koning Benjamin Leerde”.
 „De Opstanding”.
 Boek van Mormon.
- 29 Mei. „Des Heilands Bezoek aan de Nephieten”.
 „Het Boek van Mormon”.
 Evangelie Leer.

Voor het Moedersdag Programma en andere inlichtingen is Uw Zondagsschool President bereid U te helpen.

H. W. B.

INHOUD.

»Zij dachten dat het een engel was«	113	Van de Redactie : Ezechiël en het Boek van Mormon	121
»Wij gelooven ook in het boek van Mormon«	114	De eerste zegepraal der liefde	122
In memoriam	117	Practische Godsdienst	124
De vertaler van het Holland- sche Boek van Mormon. . .	118	Overleden	126
		Huisbezoek-les voor Mei . . .	127
		Groninger Conferentie	127
		Zondagsschoolwerk voor Mei	128

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
 Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.